

Tots caminaven pel passeig aliens al que succeïa allà al fons, lluny de la platja.

Feia un temps fred i humit, aquí la humitat sempre està massa present. Qui em manaria a mi portar la defensa d'aquest gandul... tot sigui per la bona relació que tenia amb la seva mare, que sinó un altre bruixa cantaria...

La sala es va obrir i allà estava la jutgessa, famosa per la seva impassibilitat i indiferència davant els problemes de la població (i això que aquesta té tres cors...pregunteu si voleu pel seu jutjat, ja veureu ja...) i també pel seu elevat nombre d'extremitats, tot sigui dit.

A dins els nervis em feien tremolar de cap a aleta, però per sort, el meu procurador, un autèntic peix vela (el més ràpid enviant notificacions), m'animava de tant en tant...

- Va, segur que demostres que aquest gandul és el veritable hereu del seu pare...

JAVIER DE LA TORRE RIBAS